Ἱστορικὰ σημειώματα

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΟΥ κ. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας διῆλθε θριαμβευτικῶς ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ἦτο κατεστρωμένη δι' ἀνθέων καὶ διακεκοσμημένη δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ἐκ δὲ τῶν ὁρόμων ἐρραίνετο διὰ ῥόδων καὶ ῥοδοσταμάτων. Ἀλλὰ τὸ ἄνωθεν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως φρούριον ὄχι μόνον δὲν παρεδίδετο ἀλλὰ «κακῶς ἐδεξιοῦτο τὸ πλῆθος διὰ σκευῶν καὶ τσαγυρῶν, μηχανικῶν τόξων» διότι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ μητροπολίτου Μαλατέστα κρατήσαντες τὸ φρούριον καὶ τὰ κάθεντικὰ παλάτια, πρὸς δὲ ἐπιτάξαντες καὶ ἐφοδιάσαντες διὰ σίτου τὰ πλησίον τοῦ φρουρίου οἰκήματα ἀνθίσταντο, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὅταν ἔλθῃ ὁ μητροπολίτης θὰ καταλάβωσι διὰ τούτου πάλιν τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν καὶ πρότερον εἶχον.

Τὴν ἑπομένην δὲ ἡμέραν συνῆλθεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου πάντες οἱ πολῖται καὶ ὡρκίσθησαν νὰ εἶναι πιστοὶ δοῦλοι καὶ ὑποτακτικοὶ τοῦ δεσπότου Κωνσταντίνου.

Διοικητὴν δὲ τῶν Πατρῶν διώρισεν ὁ Κωνσταντῖνος τὸν Φραντζῆν κατόπιν αἰτήσεώς του, ἀλλὰ διστάχθη πρῶτον ἵνα, διερχόμενος διὰ τῆς Ναυπάκτου, μεταβῇ εἰς τὴν Κων)πολιν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωάννην καὶ ἀνακοινώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ ἐν Πάτραις γενόμενα, ἔπειτα δὲ μετὰ τινος ἄρχοντος ἐπισκεφθῇ τὸν σουλτάνον. Ὅταν δὲ τὴν 9 Ἰουνίου 1429 ἔφθασεν εἰς τὴν Ναύπακτον καὶ ἔμεινεν εἰς τὸν ἐκεῖ ναὸν τοῦ Ἅγ. Ἀνδρέου συνήντησε δύο διὰ τῆς Ναυπάκτου διερχομένους Τούρκους ἀπεσταλμένους, οἱ ὁποῖοι ἐν ὀνόματι τοῦ σουλτάνου Μουρὰτ καὶ τοῦ Τουραχὰν ἀπηύθυνσαν αὐστηρῶς πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατὰ τῶν Πατρῶν. Μὲ τοὺς ἀπεσταλμένους αὐτοὺς ἐπέστρεψεν ὁ Φραντζῆς πρὸς τὸν αὐθέντην του Κωνσταντῖνον εἰς Γλαρέντζαν. Ἐκεῖ ὁ Κωνσταντῖνος ἀπήντησεν εἰς τοὺς Τούρκους ὅτι ὁ παρὼν ἄρχων ((δεικνύων τὸν Φραντζῆν) ἀπέρχεται πρὸς τὰν ἀδελφὰν του τὸν μέγαν Ἀμηρᾶν καὶ ὅπως ἐκεῖνος προστάξῃ οὕτω καὶ θὰ κάμῃ.

Ἀνεχώρησε λοιπὸν ὁ Φραντζῆς μετὰ τῶν Τούρκων εἰς Ναύπακτον. Ἀλλὰ δὲ πρὶν συνήντησεν ἐκεῖ αἰφνιδίως τὸν μητροπολίτην Πατρῶν Παν)δόλφον Μαλατέσταν συνοδευομένον ὑπὸ ἑπτὰ Καταλανικῶν γαλερῶν, διότι αἱ διαπραγματεύσεις του πρὸς τὴν Βενετίαν πρὸς παραχώρησιν τῶν Πατρῶν ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος.

Τὴν εἴδησιν περὶ παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν Κων)νον ἔμαθε πλησίον τῆς Αἰτωλικῆς ξηρᾶς καὶ ἠναγκάσθη νὰ κατευθυνθῇ εἰς τὴν Ναύπακτον ἵνα ἐκεῖ μάθῃ καλῶς περὶ τοῦ γεγονότος. Ἐδέησε δὲ νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ καὶ τὴν ἐπαύριον ὁ Φραντζῆς διὰ δύο λόγους, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ μηνύσῃ εἰς τὸν αὐθέντην (του Κων)νον περὶ τοῦ γεγονότος, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ μάθῃ ποῖος ἦτο ὁ σκοπὸς τοῦ μητροπολίτου.

Τῇ μεσολαβήσει τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ναυπάκτου Βικάρδου Μαρκέλλου συνηντήθη ὁ Φραντζῆς μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Ὁ Μαλατέστας ἤθελε νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίαν αἰτίαν μετέβαινεν ὁ Φραντζῆς εἰς τὸν Σουλτᾶνον Μουρὰτ, Ὁ δὲ Φραντζῆς, ἐξ' ἄλλου, ἐπεδίωκε νὰ μάθῃ τὰ διανοήματά του, μετὰ τὰ ἐν Πάτρᾳς συμβάντα. Ἀντελήφθη ὅμως ὅτι εἰς τοὺς δύο ἀπεσταλμένους Τούρκους, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο μετ' αὐτοῦ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν Τουραχὰν καὶ τὸν Ἀμηρᾶν, παρέδωκε γράμματα διὰ τοὺς αὐθέντας των. Ὁ Φραντζῆς δὲν εἶχε καθόλου ἡσυχίαν ἕως ὅτου μάθῃ τί περιεῖχον τὰ γράμματα ἐκεῖνα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκάλεσε τοὺς Τούρκους νὰ συμφάγωσι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εὐωχίας ἐμέθυσεν αὐτοὺς πολύ, ἐμέθυσε δὲ σχεδὸν καὶ ὁ Φραντζῆς. Τόσον δὲ εἶχον μεθύσει οἱ Τούρκοι ὥστε ἀφήρεσαν ἀπ' αὐτῶν τὰς ἐπιστολάς, τὰς ἀνέγνωσε, τὰς ἀντέγραψε καὶ ἀφοῦ τὰς ἐσφράγισε πάλιν τοὺς ἐγκατέλειψε καὶ ἔφυγε.

Φαίνεται ὅτι ὁ Μαλατέστας ἐκάλει τοὺς Τούρκους εἰς βοήθειαν.

Ὅταν δὲ ὁ Φραντζῆς ἔφθασεν εἰς Κων)πολιν ἐδόθη εἰς αὐτὸν συμπρέσβυς ὁ Μάρκος Παλαιολόγος ὁ Ἴαγρος, τότε πρωτοβεστιαρίτης καὶ ὕστερον πρωτοστάτωρ, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ μεταβῶσιν εἰς τὸν σουλτᾶνον. Ἀλλ' ὁ Παλαιολόγος οὗτος ἐφάντι νὰ συμβουλήσῃ αὐτὸν ἦτο ἀναντίον τῆς ἀποδόσεως διὰ τὴν ὁποίαν μετέβαιναν ὁ Φραντζῆς, χωρὶς οὗτος νὰ γνωρίζῃ τὸ αἴτιον.

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητὴς

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ἀριστοῦχος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὑποτροφίας, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου 60. Τηλ. 21—51. Οἱ πτωχοὶ δωρεὰν Δευτέραν—Τετάρτην—Παρασκευὴν 3—4 μ. μ.

Μικρὰ νέα

Παρήγορον ἀρκετά, διὰ τὴν σημερινὴν ταραγμένην ἐποχὴν, τὸ φαινόμενον τῆς συρροῆς χιλιάδων πιστῶν τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς εἰς τοὺς διαφόρους ναοὺς τῆς πόλεως.

—Οἱ ὕμνοι πρὸς τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ ἦσαν συγχρόνως βάλσαμον παρηγορίας πρὸς τὶς μυριάδες τῶν χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι ταλαντίζονται ἀπὸ τὴν τρικυμία τῶν παθῶν ποὺ πλημμυρίζει σήμερον τὴν ἀνθρωπότητα.

—Εἴθε «τῶν ἱκεσιῶν μας ἡ πρέσβειρα», νὰ ἀκούσῃ τῆς ψυχῆς μας τὰς παρακλήσεις καὶ νὰ φέρῃ συντόμως τὴν ποθητὴν ἐπὶ τῆς οἰκουμένην εἰρήνην.

—Ἡ ἐφετεινὴ ἐθνικὴ ἐπέτειος, συμπίπτουσα μὲ τὴν ἐποποιΐαν τοῦ ἡρωϊκοῦ μας στρατοῦ εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς χώρας, ὡς προβλέπεται, θὰ ἑορτασθῇ μὲ ἄνευ προηγουμένου λαμπρότητα.

—Κάθε πόλις ἀμιλλᾶται νὰ ἑορτάσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν καλλίτερον τὴν ἑβδομάδα τῆς Νίκης.

—Ἐπίσης προβλέπεται λαμπρὸς ἑορτασμὸς τῆς Ἐπετείου τῆς Ἐξόδου εἰς τὸ Μεσολόγγι.

—Ὅπου, ὡς ὑπάρχουν πληροφορίαι, ἐνδέχεται νὰ παρασταῖν καὶ αἱ Α. Α. Μ. Μ. οἱ Βασιλεῖς.

—Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν Δοκίμων 15 μαχίμων καὶ 6 μηχανικῶν.

—Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διεξαχθῇ τὴν 15ην Αὐγούστου.

—Ἐπίσης προκηρύσσεται διὰ τὴν 19ην Μαΐου διαγωνισμὸς δι' 25 μαθητευομένους Διόπους Φάρων.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Διευθυντὴς Τελωνείου Πατρῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 22αν Μαρτίου 1949 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 ἐν τῷ Τελωνειακῷ Καταστήματι τῆς Διευθύνσεως Τελωνείου Πατρῶν καὶ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς συσταθείσης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 93)24)2)48 Ε 6921) 1044 ἀποφάσεως ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν, θέλει ἐνεργηθῇ πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν (2) δύο ψυγείων εὑρισκομένων ἐν Ἀγρινίῳ καὶ Πρεβέζῃ.

Ἕκαστον ψυγεῖον ἀποτελοῦν πλῆρες συγκρότημα (ψυκτικὸν θάλαμον μετὰ τοῦ συμπιεστοῦ κλπ.) μήκους 7.20 μέτρων, πλάτους 2.40 μέτρων καὶ ὕψους 2.70 μέτρων πωλεῖται εἰς οἷαν κατάστασιν εὑρίσκεται.

Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται δι' ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ψυγείων δραχμαὶ 70.000.000.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἐξετάσωσι ταῦτα ἐπιτοπίως ἀποτεινόμενοι εἰς τὴν Γεωργικὴν Ὑπηρεσίαν Ἀγρινίου καὶ Πρεβέζης.

Ταῦτα θέλουσι παραδοθῆ εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ὅπου καὶ εὑρίσκονται.

Ἡ κατακύρωσις τῆς δημοπρασίας ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν.

Ἔξοδα δημοπρασίας, κηρύκεια κλπ βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ὁ Διευθυντὴς
Τελωνείου Πατρῶν
Ν. ΜΕΤΑΞΟΒΙΤΗΣ

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

1.000 ζεύγη
ΚΑΛΤΣΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ
ΝΑΥΛΟΝ
52.000 χιλ.
ΣΤΟ
ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΥΠΟΓΕΙΟ

ΜΗ Μ' ΑΓΑΠΑΣ

Θὰ μ' ἀγαπᾶς, δὲν θέλω ἐγὼ ἀγάπη φοβισμένη
νὰ σκιάζεται ἄγρια κόματα τὸ βόγγο τοῦ 'κεανοῦ
Δὲν θέλω τέτοια ἀγάπη ἐγώ νὰ φεύγῃ τρομαγμένη
σὰν βλέπει μαῦρα σύγνεφα στὸ θόλο τ' οὐρανοῦ

Μὴ μ' ἀγαπᾶς, δὲν θέλω ἐγὼ ἀγάπες σὰν τὶς ἄλλες
ποὺ ὅταν δὲν πρέπει νὰ μιλεῖ κι' ἂν πρέπει νὰ σιωπᾶ
νὰ σκιάζεται ἀστροποβρόντα, τοῦ βίου ἀνεμοζάλη
νὰ σ' ἀπατάῃ κάθε στιγμὴ κι' ὅμως ν' ο' ἀγαπᾶ

Μὴ μ' ἀγαπᾶς πῶς μ' ἀγαπᾶς ἀφοῦ δειλὴ παρέκει
στὸ δρόμο ποὺ θὲ νἀρχέσαι ἐκεῖ ποὺ θ' ἄμε ἐγώ
Θὰ κάμῃς πίσω σὰν ἰδῆς νὰ πέφτῃ ἀστροστελέκη
δὲν θὰ σὲ νοιάσῃ σὰν ἔρημος μονάχος μου πνιγῶ

Δωδεκανήσιοι λαογράφοι

Δ^ρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΑΖΑΒΗΣ

ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Εὐαγγελάτου
Δημάρχου Μεσολογγίου

Μία ἀπὸ τὰς ἐπιφανεῖς φυσιογνωμίας τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, διὰ τῆς δράσεως καὶ ἀξίας τοῦ ὁποίου τιμᾶται ἡ Ἑλληνικὴ Πατρὶς ἐν Ἀμερικῇ, εἶναι καὶ ὁ Δωδεκανήσιος συγγραφεὺς Δόκτωρ Γεώργιος Ν. Καζαβῆς. Ὁ κ. Γεώργιος Καζαβῆς ἐγεννήθη τὸ 1899 εἰς Μανδράκι, πρωτεύουσα τῆς Νισύρου, ἐκ πατρὸς Νικολάου καὶ μητρὸς Μαρίας, τὸ γένος Γεωργίου Μπαλᾶ. Ὁ ἐκ πατρὸς θεῖος του Δημήτριος Μπαλᾶς ἔγραψε τὸ 1915 τὰ «χωριανὰ μου». Μεγαλύτερος ἀδελφὸς του εἶναι ὁ Ἰάκωβος Ν. Καζαβῆς φαρμακοποιὸς εἰς Νέαν Ὑόρκη, συγγραφεὺς καὶ αὐτὸς τοῦ περισπουδάστου βιβλίου ἡ «Δωδεκάνησος». Ὁ Ἰάκωβος ἐγεννήθη τὸ 1893 Ἔμεινε ὀρφανὸς μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Ἄννας εἰ; μικρὰν ἡλικίαν καὶ ναυαροὶ ἀπεδήμησαν εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ἐκεῖ ὁ μὲν Ἰάκωβος ἐσπούδασε φαρμακοποιός, ὁ δὲ Γεώργιος εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κολλέγιον τῆς χειροπρακτικῆς τῆς Νέας Ὑόρκης Ἀπεφοίτησε τὸ 1926 καὶ τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐνυμφεύθη Ἀμερικανίδα. Ἀκτὲ ἀρχίζει ἡ ἐπιστημονικὴ δρᾶσις του ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μὲ ὀργανωμένον πλῆρες ἰατρεῖον. Καθ' ὃν χρόνον ἐσπούδαζε εἰς τὸ Κολλέγιον ὁ Γεώργιος Καζαβῆς ἐξέδωσε τὸ περισπούδαστον βιβλίον του «Τέκμαρ Μακροβιότητος» καὶ τὸ 1931 τὸ τόσον ἐντόπιον δημιουργήσαν ἐπιστημονικὸν βιβλίον ἡ «Ὑγεία σας». Τὸ 1940 ἐξέδωσε τὸ βιβλίον «Νισύρου Λαογραφικά». Ἡ ἀρτία ἐργασία του, ἡ ἔρευνά του καὶ ὁ πλοῦτος τῆς γνώσεως του κατέταξεν τὸν κ. Γεώργιον Καζαβῆν διὰ τοῦ βιβλίου του αὐτοῦ εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν Ἑλλήνων λαογράφων. Τὸ 1945 ὁ κ. Γεώργιος Ν Καζαβῆς ἐξέδωσε τὰ «Λυρικὰ Τραγούδια» καὶ οἱ διαλέξεις του, οἱ ἀπειροπληθεῖς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀχέπας καὶ τῆς Κυπριακῆς ἀδελφότητος—ἡ ἐξελέγη ἐπίσημον μέλος— διαλέξεις του κατὰ καιροὺς ἐπὶ ἐθνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν θεμάτων πλαισιώνουν τὴν ἀξιοθαύμαστον δρᾶσιν τοῦ ἐπιφανοῦς τέκνου τῆς ἐλευθέρας πλέον Δωδεκανήσου.

Γεώργιος Ν. Καζαβῆς

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς ὁ κ. Γεώργιος Καζαβῆς ἐπέδειξε ἀπαράμιλλον δρᾶσιν. Ἐξελέγη Πρόεδρος τοῦ Ἀλληλοβοηθητικοῦ Συλλόγου τῶν Νισυρίων «ὁ Γνωμαγόρας» ἀπὸ τοῦ 1939—1941 καὶ συνέτεινε μετὰ τοῦ Συμβουλίου του νέον καταστατικὸν μὲ πολλὰ ὀφέλη διὰ τὰ μέλη του, καὶ καθιέρωσε τὴν ἐτησίαν μεγάλην ἑορτὴν τοῦ «Γνωμαγόρα». Ἔδωσεν τὴν «Γνωμαγόρειαν Βιβλιοθήκην». Εἰς πᾶσαν ἐθνικιστικὴν κίνησιν ἐπρωτοστάτησε καὶ δικαίως ὁ Μουσικοφιλολογικὸς Σύλλογος τῆς Ἄρτης «Σκουφᾶς» τὸν ἐξέλεξεν τὸ 1949 ἐπίτιμον Πρόεδρον καὶ ἡ Ἱερὰ πόλις τοῦ Μεσολογγίου τὸν ἐτίμησε μὲ τὸ χρυσοῦν μετάλλιον.

Ἡ ὅλη του συγγραφικὴ καὶ ἐθνικὴ ἐργασία, εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας προσοχῆς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅπως ἔλεγα εἰς τοὺς φίλους καθηγητὴ κ.κ. Σωτηρ. Σκίπη, Σπῦρον Μελᾶν, πρὸ ὀλίγων ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ γεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς Δημιουργίας» ποὺ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ συμπαρακαθίσω ἔργον ὡς τοῦ κ. Γεωργίου Καζαβῆ, τιμῶντος τὴν Ἑλλάδα ἐν τῇ ξένῃ πρέπει νὰ παρβληθῇ διὰ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ Ἀνωτάτου πνευματικοῦ Ἱδρύματος τῆς χώρας.

Χρῆστος Γ. Εὐαγγελάτος

Ὁ ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ καὶ ἡ ὀδοντίατρος ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

Ὁ ἀπανελθὼν ἐξ Ἀμερικῆς ἰατρὸς κ. ΔΗΜ. ΛΑΔΑΣ δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 μ.μ Ἀθ. Διάκου 33.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανάκαρη 126.

ΦΥΤΩΡΙΟΝ ΔΕΝΔΡΩΝ
ΛΑΜΠΗ Κ. ΘΕΟΦΙΛΗ
ΓΕΩΠΟΝΟΥ
ΔΟΥΝΕΪΚΑ (ΗΛΕΙΑΣ)

Διαθέτομεν νεραντζιές, λεμονιές, πορτοκαλιές, μανταρινιές, περγαμότο. Δενδρύλλια καὶ ἐμβόλια μεγάλης ἀναπτύξεως

Σταυρόλεξον ἀρ. 379

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2					■		
3					■		
4					■		
5	■	■	■		■		
6					■		
7					■		

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ—ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Φόβος καὶ τρόμος τῆς Εὐρώπης κάποτε. 2) Ὄχι ἄλλοτε—Μόριον. 3) Τὰ βαθαίνουν οἱ πρωτόβγαλτοι ἠθοποιοὶ καὶ οἱ ῥήτορες Σύμφωνον. 4) Ἀδελφόθεος. 5) Μονὰς ἀντιστάσεως. 6) Δὲν ξέρω. 7) Φασαρία στὰ ἔγκατα τῆς γῆς.

Ἰω Μπάκος
μαθητὴς

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἰανουάριος (Ἀσσοσιέντεντ Πρές).

—Μεταξὺ τῶν πραγμάτων ποὺ ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπιστημόνων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1948 εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν ὕψος 9 ποδῶν (3 περίπου μέτρων) καὶ βάρος 500 λιβρῶν.

Ἰδοὺ πῶς ἐμφανίζεται τὸ συντελεσθὲν ἔργον, διαρκοῦντος τοῦ ἔτους ἡ Ἐθνικὴ Γεωγραφικὴ Ἑταιρία».

Ὁ τέταρτος σαφῆς προγονικὸς τύπος ἀνθρώπου εὑρέθη εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν τὸ 1948 καὶ εἶναι ὁ «ἀ θωπος τοῦ Σβάρτκανς, ἀπολίθωμα ὕψους 9 ποδῶν, ἀντιπροσωπεῦον φυλὴν ἀνθρώπων μεγαλυτέρων ἴσως τοῦ γίγαντος τῆς Ἰάβας

Ο ΜΩΥΣΗΣ

Ὁ Μωϋσῆς ὡδήγησε τὴν ἔξοδον τῶν Ἑβραίων ὄχι διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς μυριόδοξης θαλάσσης τῶν «βούρλων» δέκα μίλλια νοτίως τῆς θέσεως ὅπου εὑρίσκεται σήμερον τὸ Πόρτ Σάϊδ.

Ἐπιγραφαὶ εὑρεθεῖσαι εἰς τὴν χερσόνησον Σινᾶ καὶ χρονολογούμεναι ἀπὸ 3500 ἐτῶν εἶναι αἱ παλαιότεραι γνωσταὶ ἐπιγραφαὶ αἱ χρησιμοποιοῦσαι ἀλφάβητον ὅμοιον μὲ τὸ ἰδικόν μας.

ΣΚΕΛΕΤΟΙ

Εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν ὁ δόκτωρ Ρόμπερτ Κάσμαν ἀνέσυρεν ἀπὸ ἓν ἕλος τὸν πρῶτον πλήρη σκελετὸν ἑνὸς «μόα» διὰ τὸ ἀμερικανικὸν μουσεῖον φυσικῆς ἱστορίας. Τὸ «μόα» ἐξαφανισθὲν πρὸ 500 ἐτῶν εἶνε τὸ μέγιστον γνωστὸν πτηνὸν τὸ ὁποῖον συχνὰ εἶχε ὕψος ἄνω τῶν 10 ποδῶν καὶ βάρος 500 λιβρῶν. Αὐτὸ ἀνῆκε εἰς τὴν ταξιν τῶν διορνηθιδῶν.

ΤΟ ΘΕΡΟΣ

Εἰς τὴν Τουρκίαν τὸ ἐπικρατῆσαν θερμὸν θέρος ἐνεφάνισε τὰ ἀπολιθωμένα λείψανα ἑνὸς προβάτου ἐπὶ χιονοσκεποῦς κερυφῆς 1800 ποδῶν τοῦ ὄρους Ἀραράτ ὅπου κατὰ τὴν παράδοσιν ἐσταμάτησεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε.

Ἡ Γεωγραφικὴ Ἑταιρία ἀνέφερεν ἐπίσης νέας ἀποδείξεις ἀρχαίων μεταναστεύσεων λαῶν μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, διὰ τοῦ Βεριγγείου Πορθμοῦ μεταξὺ Ἀλάσκας καὶ Σιβηρίας.

Αὐτὰ εἶνε τὰ κυριώτερα γεγονότα τὰ συντελεσθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1948 ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς σκοπιᾶς τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας.

Νομαρχία Ζακύνθου

Ἀνακοίνωσις

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, ἅπαντες ἐκ Ζακύνθου, δι' ἐπιστολῆς των πρὸς τὴν ὑποδιοίκησιν Χωρικῆς καὶ τὴν Νομαρχίαν Ζακύνθου διαδηλοῦν τὴν πίστιν των εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ ἀποδοκιμάζουν μετὰ βδελυγμίας τὰς πράξεις τῶν δρώντων ἀντεθνικῶς.

Διονύσιος Μουζάκης ἢ Λάντζος τοῦ Σπυρίδωνος καὶ τῆς Εὐσταθίας κάτοικος Βολιμῶν ἐτῶν 32 σιδηρουργὸς ἄγαμος, Τσουκαλᾶς Γεράσιμος κάτοικος Κοιν. Βολιμῶν, Σπυρίδων Θεαμίτης ἐκ Βολιμῶν, Σπυρίδων Παναγιώτης Σηλιώτου Κωστῆς ἐκ Γαλάρου Μικροῦ ἐτῶν 20 γεωργὸς ἄγαμος, Τσουκαλᾶς Ἠλ. Νικόλαος ἐξ Ἀναφωνητρίας ἐτῶν 63 γεωργὸς ἔγγαμος, Σπίνος Αὐγ Εὐσταθίος ἐκ Βολιμῶν, Ἀκτύπης Εὐθ Νικόλαος ἢ Ψιδίνος ἐκ Βολιμῶν, Μαύρα Σνοπ. Παπαδάτου ἐτῶν 20 μαθήτρια, Σοφὸς Δ. Εὐστάθιος ἐκ Κατρουμᾶ, Χριστόφορος Χρῆστος ἢ Θεοχάρης τοῦ Παναγ. παντοπώλης ἐκ Βουνιάτου, Τσουκαλᾶς Ἀν. Θέοδωρος ἐξ Ἀναφωνητρίας ἐτῶν 45 γεωργὸς, Ἀκτύπης Ἀναστ. Νικόλαος ἐφέδρος κελευστὴς ἐκ Ζακύνθου κάτοικος Ἀθηνῶν ὁδὸς Στρατηγοῦ Κενδύλη 15, Δεοντάρίτης Σπυρ. Ἀνδρέας ἐκ Ζακύνθου, Κλαυδιανὸς Πετρ. Διονύσιος ἐκ Λαγκαδοκίων Ζακύνθου, Εὐαγγελιστὴς Ἀνδρ Νικόλαος, Τσουκαλᾶς Ἰωάν. Σπυρίδων ἐκ Βολιμῶν γεωργὸς ἐτῶν 38 ἔγγαμος, Ἀκτύπης Διον. Χαράλαμπος γεωργὸς ἐτῶν 29 ἐκ Βολιμῶν, Θεοδόσης ἢ Κοντὸς Ἰωάν. Διονύσιος ἐκ Βολιμῶν ἐτῶν 22 γεωργὸς, Θεοδόσης ἢ Κοντὸς Ἰωάν. Κωνσταντῖνος ἐτῶν 31 γεωργὸς ἐκ Βολιμῶν, Θεοδόσης Ἠλ. Λαμπρινὸς ἐκ Βολιμῶν ἐτῶν 22 γεωργὸς, Κουρούμαλος ἢ Κακαβᾶς Ἰακ. Ἠλίας ἐτῶν 22 γεωργὸς ἐκ Βολιμῶν, Μαρκεσίνης Ν. Χρῆστος ἢ Σῖμος ἐκ Βολιμῶν ἐτῶν 27 γεωργὸς, Φραγκογιάννης Π. Στέφανος ἐξ Ἄνω Βολιμῶν, Ζουρμπᾶνος Γεωργ. Σπυρίδων ἐκ Βολιμῶν, Παπαδᾶτος Π. Διονύσιος κτηματίας ἐκ Μαχαιράδου, Σκλήβας Κ. Δημήτριος ἐκ Ρωμαρίου, Ρένεσης Διον. Ἰωάννης ἐκ Φαγιᾶ, Δεκανεύς Γ. Τάγ. Σκαπ., Σούγας Ἰωάν Διονύσιος κλ. 1941, Γράμψας Ἀντ. Εὐάγγελος ἐκ Λαγοποδίου Ζακύνθου κλ. 1943 Γ. Τάγ. Σκαπ.

Ἅπαντες ποιοῦνται ἔκκλησιν πρὸς ὅλους τοὺς παραπλανηθέντας τοῦ Νομοῦ Ζακύνθου, τοῦ ὁποίου φέρουν τὴν καταγωγὴν, νὰ καταδικάσουν καὶ ἀποκηρύξουν τοὺς συμμορίτας καὶ τὸν ξενόδουλον ἐαμοκομμουνισμόν.

Πεπεισμένοι ἀναφωνοῦν
Ζήτω ἡ αἰωνία Ἑλλάς
Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Παῦλος
Ζήτω αἱ Ἐθνικαί μας δυνάμεις.

Ἰατρικὰ θέματα

ΥΓΕΙΑ-ΑΣΘΕΝΕΙΑ

Ἀπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Π. Καραχάλιου

Τὸ πολυτιμότερον ἀγαθὸν ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι ἡ ὑγεία. Σκοπὸς δὲ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης εἶναι ἡ διαφύλαξις τῆς ὑγείας τῶν ἀνθρώπων διὰ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα σήμερον διαθέτει.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχον ἀναγάγῃ τὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς θρησκείαν καὶ ἀπέδιδον πρωταρχικὴν σημασίαν εἰς τὴν εὐγονίαν, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας ἐλάμβανον ἐξαιρετικὰ καὶ τελεσφόρα μέτρα.

Ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς παριστᾶ μίαν τελειοτάτην μηχανὴν ἐσωτερικῆς καύσεως, ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τῆς ὁποίας εἶναι ἡ τυποποιημένη ἀπόδοσις τῆς ἐργασίας της. Αἱ παρουσιαζόμεναι διαταραχαὶ γίνονται ἀντιληπταὶ διὰ σειρᾶς ἀντικειμενικῶν φαινομένων, τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν. Αἱ διαταραχαὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκδηλοῦνται δι' ἀντικειμενικῶν καὶ ὑποκειμενικῶν παρατηρήσεων. Τὸ ἄθροισμα δὲ τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἀνωμάλου λειτουργίας εἴτε ὑπὸ ἀντικειμενικὴν εἴτε ὑπὸ ὑποκειμενικὴν ἀντίληψιν παριστᾶ τὴν ἀσθένειαν. Ἄρα, λέγοντες ὑγείαν ἐννοοῦμεν τὴν ἀντικειμενικὴν ἢ ὑποκειμενικὴν ἀντίληψιν λειτουργίας ἑνὸς ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἀσθένειαν δὲ τὸ σύνολον τῶν ἀντικειμενικῶν ἢ ὑποκειμενικῶν διαταραχῶν τῆς ἀνωμάλου λειτουργίας.

Ὅπως μία μηχανὴ ὁμαλῶς λειτουργοῦσα ἔχει ἀπόδοσιν, οὕτω καὶ ἡ καλὴ ὑγεία ἐπὶ ἑνὸς ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ συντελεῖ εἰς μεγάλον βαθμὸν ἀναλό